

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

dosarul nr. 3ra-128/18

Judecător: V. Lastavețchi

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici

Î N C H E I E R E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Centru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Oftalmica” împotriva Biroului Vamal Centru și inspectorului Prodan Ruslan, cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării plăților vamale, încasarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Biroul Vamal Centru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 august 2017,

c o n s t a t ă :

La 10 aprilie 2017, SRL „Oftalmica” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal și inspectorului Biroului Vamal Centru, Prodan Ruslan, cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării plăților vamale, încasarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 15 februarie 2017, SRL „Oftalmica” a depus la Postul vamal 2100 Chișinău declarația vamală nr. 2263 de vămuire a mărfurilor: iradiator-recirculant bactericid al aerului cu raze ultraviolete „ Dezar - Kront – 802” (30 buc.) și „ Dezar - Kront - 802p” (8 buc.), acestea fiind clasificate de declarant ca aparate pentru medicină cu raze ultraviolete, codul mărfii 90182000, iar conform acordurilor de comerț liber cu țările CSI, taxele vamale de import în comerțul cu acestea nu se aplică.

Prin decizia de clasificare a mărfurilor nr. 2 din 16 februarie 2017, emisă de către Prodan Ruslan, inspector principal al organului vamal, s-a stabilit un alt cod al acestor mărfuri, fiind considerate ca aparate pentru filtrarea aerului, codul mărfii

84213920, pentru care societatea a fost obligată să achite taxa vamală în mărime de 10%, ceea ce constituie 7218,85 lei din costul mărfii declarate (72188,49 lei).

Consideră reclamantul că, taxa vamală pentru importul mărfurilor declarate a fost percepută ilegal, fiind condiționată de poziția tarifară 84213920, stabilită contrar prevederilor legale.

Susține că, descrierea mărfii declarate de către inspectoratul vamal în justificarea noii clasificări este una eronată, cu atribuirea unor noi destinații și funcții iradiatoarelor recirculate, care sunt contrare caracteristicilor tehnice.

Astfel, menționează că, potrivit instrucțiunii de utilizare КРПФ 941712.7500 P3, elaborat de producător, iradiatorul-recirculant bactericid al aerului cu raze ultraviolete „Dezar –Kront” este destinat dezinfectării aerului în instituțiile medicale (distrugerea microbilor, bacteriilor) cu ajutorul razelor bactericide ultraviolete și nu prezintă un aparat pentru filtrarea aerului, aferent poziției 84213920.

Arată că, filtrele de aer sunt părți componente ale iradiatorului, având funcția de reducere a expunerii prafului pe lămpile bactericide și pe suprafața interioară a camerei de iradiere, asigurând în așa mod buna funcționare a iradiatorului, însă ele nu determină caracterul principal al lui ca aparat (dispozitiv) medical cu aplicarea în profilaxia îmbolnăvirilor infecțioase, iar fără lămpile ultraviolete, iradiatorul nu poate fi folosit pentru dezinfectarea aerului, care constituie menirea de bază a utilizării lui.

În susținerea acestei afirmații reclamantul invocă certificatul de înregistrare nr. P3H 2016/4142 din 23.05.2016 a iradiatorului - recirculant bactericid al aerului cu raze ultraviolete „Dezar –Kront”, eliberat de către Serviciul Federal de Supraveghere în Sfera Ocrotirii Sănătății Federației Ruse, ca dispozitiv medical, în anexa la care sunt incluse modelele de executare „Dezar -Kront – 802” și „Dezar -Kront - 802p”.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 1 alin. (1), art. 3, 5, 14, 16, 20 din Legea contenciosului administrativ.

Solicită, anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 2 din 16 februarie 2016, emisă de către organul vamal, ca fiind ilegală; obligarea Serviciului Vamal de a efectua recalcularea plăților vamale la importul mărfurilor - iradiator-recirculant bactericid al aerului cu raze ultraviolete „Dezar-Kront – 802” (30 buc.) și „Dezar-Kront - 802p” (8 buc.), declarate ca aparate pentru medicină cu raze ultraviolete, poziție tarifară 90182000; încasarea în mod solidar din contul pârâților a prejudiciului cauzat în sumă de 7 218,85 lei prin perceperea ilegală a taxei vamale la vămuirea mărfurilor - iradiator-recirculant bactericid al aerului cu raze ultraviolete „Dezar-Kront – 802” (30 buc.) și „Dezar-Kront” – 802p” (8 buc.), clasificate eronat de către organul vamal ca aparate pentru filtrarea aerului, poziție tarifară 84213920, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 13 iunie 2017, SRL „Oftalmica” a depus cerere prin care a solicitat substituirea în proces a Serviciului Vamal cu Biroul Vamal Centru (f.d. 39).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 august 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a anulat ca fiind emisă contrar prevederilor

legii, decizia Biroului Vamal Centru de clasificare a mărfurilor nr. 2 din 16 februarie 2016, întocmită de inspectorul Biroului Vamal Centru, Prodan Ruslan. S-a obligat Biroul Vamal Centru să restituie SRL „Oftalmica” suma de 7218, 85 lei, achitată cu titlu de taxă vamală la importul mărfii „Dezar-Kront” 802 (30 buc.) și „Dezar-Kront” – 802p (8 buc.). În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 08 septembrie 2017 Biroul Vamal Centru a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Biroul Vamal Centru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 august 2017.

La 19 decembrie 2017, Biroul Vamal Centru a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat, nefiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei.

Sușține că, mărfurile declarate, eronat au fost schimbate la o altă poziție tarifară, acestea neîntrunind particularitățile conform Nomenclurii combinate a mărfurilor și prin urmare, nu relevă careva interpretări subiective.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, recursul declarat de Biroul Vamal Centru la 19 decembrie 2017 împotriva deciziei din 02 noiembrie 2017, a fost depus în termen.

La 18 decembrie 2017, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul SRL „Oftalmica” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Biroul Vamal Centru, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie

aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul Vamal Centru, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica*

Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biroul Vamal Centru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Biroul Vamal Centru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea